

SPF-Aktuellt

SMÅTT och GOTT för Håbopensionärerna

Redaktion och ansvarig utgivare föreningens skrivarcirkel

1988 Nummer 2

Sammanfattning

Ordförandens spalt

Så är det åter dags för ett nytt nummer av vårt föreningsblad med smått och gott i form av skämt och allvar till våra medlemmars förnöjelse och eftertanke.

Somligt hoppas vi skall vara värt att lägga på minnet, annat är avsett som underhållning, men vårt hopp är att också detta skall bli läsvärt.

Ordförandens spalt är som vanligt full med fakta om vår förening och dess verksamhet.

Reseledaren tackar för det gångna reseåret och kommer tillbaka med nya erbjudanden till hösten.

Ett nytt avsnitt av mosters fortsatta framfart på sin gård, och som den krutgumma hon är kan det ibland bli spännande upplevelser.

Ett par dikter ett kåseri och några historier har vi också försökt klämma in, och härmed hoppas vi att ni får en trevlig lässtund i vårsolen.

Redaktionen.

"Sköna maj välkommen" en sång som nu sjungits på sammankomster och vid brasor runt om i landet. Visst är det skönt, vi har kämpat oss igenom en lång råkall vinter och har sommaren framför oss.

Den ljuva sommaren. Men för många är sommaren ensamhet och deprektion. Inga SPF-arrangemang att gå till för att träffa gamla och nya vänner.

Som föreningsledare känns det som ett nederlag att inte ha förmåga att ordna aktiviteter hela året.

När vintern rasat ut, då är det dags att se till baka på vår verksamhet. Vad har vi gjort, och vad hade vi kunnat göra annorlunda?

Vad vi har gjort och som är glädjande för oss som arbetar i styrelsen, är att vi gemensamt skapat stämning och samhörighet utan dyra artister.

Vi har genom vårt arbete tillsammans med andra SPF-pensionärer runt om i landet skapat en opinion som

genom vårt förbund framförts till socialdepartementet så att regeringen ändrat sin inställning till ålderdomshemmen, som nu skall få vara kvar, och kommunerna skall få statsbidrag till drift och underhåll.

Genom personligt brev till alla nypensionärer, har många blivit medlemmar i vår förening och bidragit till vår glädjande medlemmsökning.

Vad hade vi kunnat göra annorlunda? Det kan vara mycket, om det blivit bättre vet ingen.

Vad vi vet och vill är, att vår förening skall göra pensionärs-åren trivsamma och meningsfulla.

Karl-Erik Degerman
ordf.

Karl och Osborn satte sej på spårvagnen och åt på var sin korv.

Föraren:

-Det här är ingen restaurangvagn
-Nää, vi vet det så vi tog maten med oss.

KONTAKTANNONS

Uppladdad elektriker med kontaktproblem, vill kopplas ihop med tjej som det slår gnistor om och som stöter på upplysta killar.
Du får ett högsannande liv med ledning av mig.

"Brådslande installation"

M. M.

Reseledaren har ordet:

TILLBAKABLICK FÖRSTA HALVÅRET 1988
Januari

Oscarsteatern med Bosse Parneviks party. Mycket uppskattad resa. Biljetterna slutsåldes på nolttid.

Februari

Dagens Nyheter - Expressen. Vi skulle få komma 40 st men blev 44. En mycket bra anslutning. Bullrigt men intressant.

Mars

Livrustkammaren. Mycket sevärt både på slottet och från kaffeserveringe på Fjällgatan. Dålig anslutning 30st.

April

Stockholms Stadshus (önskat av många). Mycket dålig anslutning 22 st. Vi fick en mycket kunnig och trevlig guid som underhöll oss i 90 minuter. Gott kaffe drack vi i Stadshuskällarens mysiga miljö.

Maj 12-17

Leningrad. Vi förhandsbokade 20 platser hos Engs Resebyrå Uppsala men de räckte inte så vi fick 5 platser till. Vi får senare en reseskildring från SPF-Aktuellts medarbetare Göte Inge man.

Maj 25

Södra Dalarna. OBS: ändrad avresetid från järnvägsstationen. Tiden ändrad från kl 8,00 till kl 7,30.

Vi gör nu uppehåll med resandet till hösten och ÖNSKAR VÅRA TROGNA RESE-NÄRER EN SKÖN SOMMAR.

Anders och Gillis.

VI MÅSTE TA HAND OM VARANDRA!

FYRA MEDLEMMAR PÅ RÄTT KURS

Barbro, Erik, Sture och under-
tecknad har varit på kurs i ämnet
"Nå flera-Informera".

Det var 15 st från 9 föreningar
inom Upplandsdistriktet, som möttes
på Brogården, Jälla, 5 km Ö Uppsala.

Vårt förbund är initiativtagare
till kursen och kursboken i samver-
kan med Vuxenskolan och Tollare
folkhögskola.

Rune Larsson, som är lärare på
Tollare, var ledare för denna inten-
siva 2-dagars kurs. Genomgångarna
gav mycket att fundera över och vid
grupparbetena fick vi lösa problem,
som egentligen behövs många dagar
för att reda ut. Vid de varierande
gruppindelningarna fick vi viktiga
kunskaper om de andra föreningarnas
problem och glädjeämnen.

LÄS VETERANPOSTEN

Där finns en artikel, som komple-
terar den du läser just nu.

TA HAND OM VARANDRA

Allt det som kursboken ger impul-
ser till är betydelsefullt för alla.
Här ges endast några allmänna tankar
omkring ett så viktigt delämne som
att "Ta hand om varandra". Andra äm-
nen, som är intimt förknippade med
det nämnda, är "Värva medlemmar" och
att "Ge varandra minnen". Givna äm-
nen i kommande studiecirkelar för alla
medlemmar.

GE VARANDRA MINNEN

Ta kontakt med varandra. Sök gemen-
skap. Vi behöver inte längre vara rädda
att förlora ansiktet - vara rädda för
att göra bort oss. Alla måste ju ta emot
oss precis sådana vi är. Vi behöver ju
bara vara så vänliga mot varandra som
det någonsin är möjligt i varje stund.

Det är en verklig glädje att ha nå-
gon att prata med. Att samtala betyder
egentligen att åtminstone två människor
utbyter tankar. Men ett minst lika
viktigt möte sker när endast en berättar
om allt det som känns angeläget, medan
de andra lyssnar.

Men det finns också de, som inte är
mycket för att prata. De kanske vill ha
enbart känslomässig gemenskap. De vill
KÄNNA att de hör till. De vill känna att
alla de som pratar mycket innesluter dem
i samhörigheten.

STUDIECIRKELN-EN ÖVERLÄGSEN METOD

Detta med information är, till sitt
innehåll, oändligt stort och omfattande.
Det finns mycket att hämta inom littera-
turen, som underlag för egna tankar och
funderingar, men man förstår snart att
det inte räcker till för ett bra resul-
tat.

Nej- alla medlemmar i en förening mås-
te på något sätt vara delaktiga. Och då
är studiecirkelns form överlägsen. Där
kan tankar och funderingar blandas och
formas till ett material, som kan använ-
das för att bättre TA HAND OM VARANDRA?

,/. Agne

BRUKS- OCH SKÖTSELANVISNING

FÖR MÅLARPENSLAR

Vid målning med pensel skall penseln först doppas i färgburken, därefter stryker man av färgen på den yta som skall målas. Tänk alltid på att penseln skall strykas medhårs, annars kan strån brytas av.

Skulle något strå gå av, gör då så här:

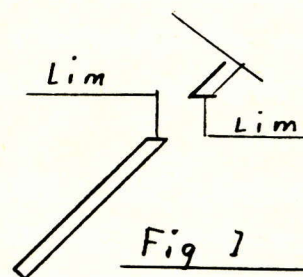
Se fig. 1.

Tag en fil, fila det avbrutna strået 45° , så också den motsvarande delen. Lägg sedan på ett tunt lager med strålim (som finns att köpa på apoteket), för sedan de båda ändarna mot varan och håll tills limmet har torkat. Fila sedan bort överblivetlim runt strået.

Vid långvarig användning av pensel, brukar penselstråna bli slitna och korta. Skär då av de slitna stråna ca 5 mm från skafvet och limma dit nya enligt Fig. 1.

Rengöring av pensel är speciellt viktigt. Doppa först penseln i lösningsmedlet, böj den sakta fram och tillbaka några gånger så att mesta färgen är borta. Doppa sedan en mjuk linnetrasa i lösningsmedlet och torka varje strå för sig. Var särskilt noga med stråets infästning. Räkna sedan stråna så att inget fattas. Om så är fallet, skall det eller dessa genast ersättas med nya.

Kurt Nyström

Insändarnas bidrag

Redaktionen för vårt medlemsblad vill gärna att medlemmarna ger oss bidrag till "bladet". Det får vara roande eller oroande, dikt eller prosa, en god historia eller, varför inte, ett bra uppslag som cirkeln kan arbeta vidare på.

Den som inte har maskin skriver för hand och lämnar till någon av cirkeldeltagarna när vi har månadsmöte. Vi renskriver ditt manus, och låter det komma med under INSÄNDARNAS BIDRAG i kommande nummer av bladet när vi har ett lämpligt utrymme. Vi vill att vårt anspråkslösa medlemsblad skall vara efterlängtat, men vi vill också höra era synpunkter, även kritiska. Redaktionen.

HÄR FÖLJER FORTSÄTTNINGEN PÅ

skrivarciekelnns gemensamt utformade följetong om Moster och livet omkring henne.

Ni kommer väl ihåg det föregående? Moster karg och sträv i sinnet. Viljestark och pricipfast. Fem ostyriga barn att ha uppsikt över, och deras kusin, som i följetången är berättaren.

Forts. från föreg. n:r.

Mellan kallsuparna undrade jag om allt det där var slut nu. Jag mindes också den gången då jag hittade en burk Falu rödfärg i snickarboden, och hur jag med färg och pensel i högsta hugg målat grisen rödprickig. Jag tänkte att Moster skulle få tro

Moster. forts.

att Rulle, som grisen hette, hade fått rödsjuka, en ganska svår åkomma på den tiden.

Snart nog upptäckte Moster pojkestrecket, och det blev att sätta igång med att tvätta grisen ren. Det gillade Rulle men jag fick vänta på mat och dryck till dess jobbet var färdigt. Det var eländigt nog, eftersom det var torsdag och pannkaksdag. Mosters pannkakor var berömda i hela byn. Ja, det hade till och med gått rykte om, att Morbror i sin ungdom hade fått smaka på Mosters goda pannkakor vid ett speciellt tillfälle. Han hade nämligen i halt finterföre kommit körande vägen fram där Moster var barnfödd, och med både häst och släde halkat in på Mosters hemgård. Då blev han bjuden på kaffe och hennes delikata pannkakor, och så var den beaktskapen gjord.

Men vad var det för skugga ovanför mitt huvud? Drömde jag, eller var jag i en annan värld. Tydligt hade vinden vänt sej och flotten drivit tillbaka åt mitt håll. Med min sista kraftanstängning kämpade jag mej upp till ytan igen och fick tag i flotten. Snart fick jag bottenkänning under mina fötter, och kunde ta mej iland. Utmatad sjönk jag ner på stranden. Där stod tre skräckslagna pojkar och darrade över vad som hänt. Äventyret hade avslöpt lyckligt den här gångern.

Tiden hade runnit undan, och Moster började säkert undra om det skulle bli någon fisk till middan idag.

Det var minsan inte bara genom mitt huvud som tankarna hade rusat fran. Även Robert, som var den äldsta av oss, hade hunnit tänka en hel del. Även om äventyret inte tagit så lång tid, så föreföll den oändlig när han blev klar över hur stor faran hade varit. Vad skulle Moster ha sagt och gjort om det hänt mej något under min vistelse hos dem.

Robert visste nog hur god Mor kunde vara, men också hur sträng hon var, när hon tyckte att det behövdes, och kanske det hade behövts just nu.

Mitt under den rådande skrällen, kom Robert ihåg en händelse från i våras. Han hade blivit så hastigt och oförklarligt sjuk en dag. Mor hade bäddat ner honom i kökssoffan. Hon hade varmt grytlock och svept in i ylletröjor, och

lagt på hans bröst och mage. Hon hade varit så ömsint om honom som han knappt hade upplevt, åtminstone inte som han kom ihåg.

Mot kvällen kom Far och drängen Jonas in i köket för att äta. Dom hade arbetat i skogen hela dagen, så dom visste inte om att Robert varit så sjuk. Jonas hade helt nyligen kommit till gården, så han visste inte om Mors inställning till en del saker.

Nu sa han förtroligt till Robert: "Va, tålde du inte vid en pris snus?" Men Mor hörde olyckligtvis va han sa. Nu blev det slut med ompysslingen. Det var bara att stiga upp ur bädden och på med kläderna för att ta i håll med dom sysslor som var kvar för hobon att göra. Som vanligt ingen mat förrän allt var klart.

"Egentligen skulle du haft ett kok stryk nu, men när Jonas, som är vuxen, är så dum att han bjuder, så får det räcka för den här gången. Men gör inte om det", förmanade hon. Men det här som nu hänt hade ändå varit betydligt allvarligare än en pris snus.

Nu gällde det att komma tillbaka till båten så fort som möjligt. Vi stakade oss fram med störarna så långt vi kunde, och sen fick vi använda dem som åror så gott det nu gick. Nu hade vi ingen hjälp av någon vind för att driva flotten, men det var en underbar känsla för oss alla att få kravla upp på flotten och hjälpas åt att komma hem. Mest av allt önskade vi att ingen hade saknat oss. Men den saken var inte så säker. Tänk om jäntorna varit nere vid sjön i något ärende och sett att både vi och båten fortfarande varit borta. Dom skulle naturligtvis inte kunnat tåga. Men hur allvarligt det hade varit, det kunde de ju inte veta, som tur var. Vi pratade om detta med varandra medan vi strävade framåt. Nu var vi så nära stranden igen, att vi kunde staka oss fram. Det var bara en liten vassrugge som skulle rundas, och vi var tillbaka vid båten igen.

Men ack,ack,ack, där stod Moster och jäntorna och väntade. Frågan var hur länge de hade väntat, och vad hade dom sett? Hade dom varit där tillräckligt länge, så hade dom bara behövt gå på andra sidan om den lilla udden och fått se alltsammans. Vi hade i alla fall kommit överens om, att inte göra några undanflykter, eller försöka att dölja något.

MOSTER, skrivarcirkelns följetång forts.

Och förresten, Moster visste nog hur hon skulle klämma fram sanningen ur oss.

-Jasså, det är dags att komma nu-, skrek Moster när vi närmat oss stranden.-Här har jag väntat i timmar på att ni ska komma hem med fisk till middan, å så håller ni er borta, era sakramentskade odågor. Tycker ni att det är fasoner att låta fisken ligga i båten tillsammans med alla spyflugor, och sen ska ni ha den till middag när magen skriker-?

-Ja men..., började Robert i sitt försök att komma fram med en förklarande ursäkt.

- Här ska inte jamas med några ja eller men, skrek Moster, utan nu ska ni jama er i land och rensa och fjälla fisken, och det i rödaste rappet. När ni kommit hem ska jag nog se till att det blir både ja och men efteråt.

Nu var Moster arg, det var inte att ta misste på, och till råge på allt hördes ett försmädligt fnitter från flickorna som stod nära intill henne. Dom skulle vi nog klara av så småningom, men hur skulle vi kunna värja oss för Mosters vrede? Hon ville ju inte ens lyssna till en förklaring.

Moster och flickorna gick nu tillbaka upp till gården och vi fick både brådska och byångest. Det blev inte tid att smida försvarsplaner eller andra planer, utan nu gällde det att fort ta fram våra slidknivar och börja att fjälla för brinnande livet. Abborrarna låg och skvalpade i litet ljummet vatten under förtoften och spretade med sina vassa ryggfenor. Jag, som inte hade samma fiskarvana som mina kusiner hade svårt med fjällningen. Min uppgift blev i stället att skölja fisken efter rensningen och hänga upp den på en grenklyka inför hemtransporten. Nu gällde det bokstavligen att lägga fisken för Mosters fötter. Vi arbetade fort utan att för den skull fuska, för vi visste att detta var lönlöst. Att fuska var liktydigt med att få börja om från början igen.

Med bultande hjärtan och hastiga steg lämnade vi båtlänningen och med skammens rodnad gick vi in i köket och lämnade ifrån oss fisken. Moster stod mitt på golvet med knutna händer i midjan och väntade på oss. Hennes röda ansiktsfärg vittnade om att vreden inte lagt sej.

-Nu vill jag veta vad det är för rackartyg ni haft för er då ni inte kom hem i tid, och sen ska rottingen fram och jag ska randa er så ni blir som en Seb...

Moster blev avbruten av en hård knackning på dörren.

-Kom in, svarade Moster lite sträv i rösten.

In genom dörren kliver Kolar-Jonke med en kogrimma i handen. (Jonke bodde på bolagets kolar-torp en bit upp i skogen på andra sidan sjön.)

-Guds fred i stugan-, hälsade han

-Jo, det samma, svarade Moster nu lite mera mjuk i tonen än innan.

Vi kastade fyra par hastiga blickar på varandra med en gemensam tanke i huvudet och en lätt-nadens suck från hjärtat.

Det var nämligen så att Moster hade en ko till salu. Stjärna skulle säljas nu när hon fått en egen avkomma som nyligen kalvat. Mosters lagård var överfull, och höskörden hade inte blivit så bra den här sommaren. Jonke hade hört av en man i kolarskogen om Mosters planer, och nu stod han som den förste i kön med grimman i hand innanför köksdörren för att få köpa den. Han visste ju också att Moster hade rykte om sej att ha dom bästa mjölkorna av alla på gårdarna runt sjön.

Kolar-Jonke var trött när han kom. Han hade gått i flera timmar sedan han lämnat kolartorpet på andra sidan Lomsjön. Hans ginaste väg var genom skogen runt vikar och myrmarker, efter skogsvägar och ibland i väglöst land. Den riktiga vägen gick åt motsatt håll och var dubbelt så lång. Nu var han i alla fall framme med grimman över armen, och kom dom överens i koaffären, så tänkte han ta samma väg hem igen.

Öppna din hand

Om din hand är hårt knuten
och blicken dyster och grå
av stunder i livet
som format dig så
att yttre kontakt blivit bruten--

Vila på steget, räck ut din hand
öppna den stilla, och se
en vän går förbi
och vill lägga däri
något av värde den dig vill ge.

Ett ord, en blick,
ett handslag av värme
gör under i frusen kropp.
Spörjande tankar lever ej länge
om oro får bytas mot hopp.

Odalman låter sitt korn
mellan fingrarna strila
till sådd i förberedd jord.
Ej heller din hand ska nå vila
förrän du sått dina vänliga ord.

Positiv tanke och goda ord
lägger vi varsamt i frusen jord
som tinats för grodd
av vänskapens värme,
att växa, att mogna, slå rot.
Öppna din hand och du får då se,
hårt knuten tar den intet emot
och har heller intet att ge.

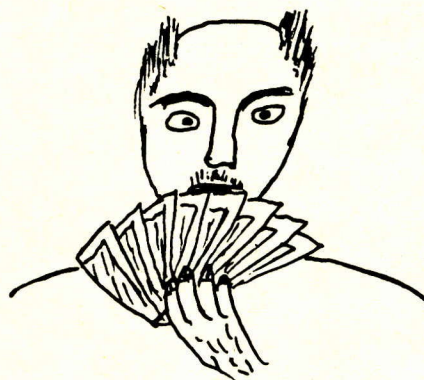
Göte Ingelman Mars 1988.

Sverige är fantastiskt, men vårt
språk är faktiskt fantastigare.

I en av Sveriges officiella tidningar, "Från riksdag och departement", kan man läsa följande titel på en av de otaliga utredningarna:

"Konsumentteknikforskningsfinansieringsutredningen" DSFI 1986: 26.

Huvudordet innehåller inte mindre än 49 bokstäver. Är det ett svenskt rekord, så ska vi försöka att slå det.
GI.

BRIDGE!

Har du spelat förr, eller vill du pröva på att spela bridge.

Välkommen till S.P.F.-s bridgeklubb. Onsdagar kl 13 i D-salen Medborgarhuset.

Anmäl dig till Sven tel 50248.

KONTAKTANNONS

Färgstark målare med pastellfärger vill gärna stryka omkring med dig, kritvita olje-miljonärsdotter med kol-svart hår.

Gillar du att teckna avtal och göra tavlor, skriv till

"Undertecknad"

Våren

Efter vinter kommer vår
 Så sant som det är sagt
 Så skedde även detta år
 Kung Bore mist sin makt
 Han abdikerat villkorslöst
 För vårens varma vind
 Men återkommer nog i höst
 När kylan biter i vår kind
 Nu sätter alla blommor knopp
 I yrvaken rabatt
 Och gammalt skräp skall eldas opp
 i valborgsmisssonatt
 Från skogens snår hörs fink och sparv
 Och andra fåglars kör
 Då tager bonden fram sin harv
 Och sätter traktorn för
 Så tar han fram sin såmaskin
 Och jobbar dagen lång
 Tills tegen ligger jämn och fin
 Som krattad trädgårdsgång
 I täppan lägger man små frön
 Och längtar efter skörd
 Ängen blivit härligt grön
 Av sol och nederbörd
 Och somargästerna från staden
 Till landet sig begett
 De sitter nu på sin altan
 Och äter omelett
 Till garderoben må jag gå
 Och titta om där finns
 Nå't tjusigt värplag; hänga på
 Ett medelålders kvinns
 Ja, så det händer varje år
 Båd människor och djur
 Sig gläds åt varje nyfödd vår
 I underbar natur

K.S.

AMATÖRTEATERGRUPPEN

önskar kontakt med flera intres-
 serade medlemmar. Har Du lust
 att försöka??
 Lämna också in ett, som Du tycker,
 passande namnförslag för grup-
 pen.
 Ett inlämnat förslag är t.ex.
 "SCENGÅNGARNA"
 Fram För Flera Friska Förslag.

Jag har nu åter vaknat efter den
 långa vintersömn och är fortfarande
 lite slö, då jag ger mig ut i
 naturen för att skaffa mat. Ibland
 måste jag passera någon större eller
 mindre landsväg för att hitta de
 rätta jaktmarkerna. Försök då akta
 mig och ta det försiktigt, för jag
 kommer inte undan så fort på mina
 korta små ben men vill ändå överleva.

Tack för hjälpen "Pigge".

Det var allt vi fick plats med
 den här gången, nu tackar vi för oss
 och tar ledigt över sommaren. Men tro
 inte ni slipper oss för gott. Oavsett
 om ni vill eller inte är vi tillbaka
 till hösten.

Ha en trevlig sommar önskar.

Redaktionen.